U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **V. C.**, zastoupen Mgr. Robertem Plickou, advokátem se sídlem Národní 58/32, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2023, č.j. OAM-922/ZA-ZA11-P10-R2-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 2. 2024, č.j. 42 Az 4/2023 - 46,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, §14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce podal proti zmíněnému rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji svým rozhodnutím ze dne 19. 2. 2024 zamítl.

[2] Žalobce se narodil v Kazachstánu, v současnosti je bez státní příslušnosti. Do České republiky přicestoval v roce 1997 a žil v ní i s otcem a matkou legálně do roku 2021, kdy mu byl zrušen trvalý pobyt kvůli trestné činnosti. Žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu, protože chce zůstat se svojí rodinou a proto, že v Kazachstánu je špatná zdravotní péče. Úraz v dětství mu způsobil trvalé obtíže a je závislý na zdravotních pomůckách. Žalobce navštěvuje nemocnici každý měsíc se záněty močových cest a jednou za rok za účelem kontroly. Zdravotní stav ho neomezoval ve výkonu práce pilaře. Žalobce s prací skončil v roce 2021 kvůli zrušení trvalého pobytu. Před tím pracoval rovněž jako řidič a brigádník.

[3] Krajský soud se v rozsudku ztotožnil s hodnocením žalovaného. Žalovaný zjistil žalobcův zdravotní stav z lékařské dokumentace a od Agentury Evropské unie pro otázky azylu si opatřil zdravotní informace ze země původu ke dni 5. 4. 2023, o dostupnosti urologa a gastroenterologa včetně gastroenterologických materiálů a stomické zdravotní sestry v Kazachstánu (dále jen „dokument o dostupnosti zdravotní péče“). Dle krajského soudu z lékařské dokumentace nevyplývá, že zdravotní obtíže žalobce jsou život ohrožující a vyžadují nákladnou a specializovanou léčbu nedostupnou v Kazachstánu. Žalobce je schopen si prostředky k živobytí opatřit prací a jeho zdravotní obtíže nejsou akutní. Kazašské zdravotnictví nejspíš nedosahuje kvality českého zdravotnictví, nejedná se však o propastný rozdíl vypovídající o nebezpečí vážné újmy na zdraví žalobce v případě jeho vycestování. Dokument o dostupnosti zdravotní péče není obecný, týká se přímo lékařské péče, kterou vyžaduje zdravotní stav žalobce.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Nezákonnost napadeného rozsudku spatřuje v tom, že krajský soud při přezkumu naplnění neurčitého právního pojmu „v případě hodném zvláštního zřetele“ dle § 14 zákona o azylu nepřihlédl k závažným dopadům odstěhování do Kazachstánu na zdraví stěžovatele. Stěžovatelův zdravotní stav je vážný, hrozí mu opakované záněty, a kvůli nedostatečné zdravotní péči v Kazachstánu může dojít k trvalému poškození jeho zdraví. Přestože se v Kazachstánu nachází zdravotní střediska, není s ohledem na osobní a majetkové poměry stěžovatele jisté, zdali se domůže odborné péče. Krajský soud neprovedl důkaz znaleckým posudkem a bez uvedení důvodu konstatoval, že stav stěžovatele není život ohrožující.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti shrnul názor krajského soudu. Přitom upozornil zejména na dokument o dostupnosti zdravotní péče.

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[7] Ve věci stěžovatele však žádná z těchto podmínek není splněna. Kasační stížnost **je** proto **nepřijatelná**.

[8] Rozhodnutí krajského soudu je přezkoumatelné, je-li z jeho odůvodnění patrné, jak soud hodnotil podstatné důvody či skutečnosti uplatněné v rámci žalobních bodů (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017,

č. j. 2 As 196/2016 - 123, bod 29). Krajský soud v bodě 29 rozsudku vysvětlil, proč nepovažoval zdravotní stav stěžovatele za život ohrožující.

[9] Soud nemusí provést stěžovatelem navržený důkaz, pokud je nadbytečný (nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01). Krajský soud si nevyžádal znalecké posouzení zdravotního stavu stěžovatele, protože považoval za dostačující zdravotní dokumentaci stěžovatele.

[10] Stěžejní kasační námitka se týká nesprávného hodnocení dopadů vycestování do Kazachstánu na zdraví stěžovatele. Z ustálené judikatury vyplývá, že nižší úroveň zdravotnictví v zemi původu není sama o sobě důvodem hodným zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu (vizte rozsudky ze dne 18. 10. 2005, č. j. 3 Azs 226/2005 - 68; ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69; ze dne 25. 2. 2022, č. j. 8 Azs 155/2020 - 76, bod 41). Ve výjimečných případech (srov. judikaturu citovanou v rozsudku Nejvyššího správního soudu z 1. 4. 2021, č. j. 2 Azs 383/2020 - 24, body 18–20) lze udělit doplňkovou ochranu žadateli o mezinárodní ochranu, který trpí závažnou nemocí a úroveň zdravotní péče v zemi původu nedostačuje k zajištění potřebné lékařské péče. Podle rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 13. 12. 2016 ve věci *Paposhvili v. Belgie*, stížnost č. 41738/10, půjde o případy vážně nemocných osob, *„u nichž se lze ze závažných důvodů domnívat, že v přijímající zemi by nedostatek vhodné péče či přístupu k ní představoval skutečné riziko, že se zdravotní stav nemocné osoby vážně, rychle a nevratně zhorší, a to by vedlo k intenzivnímu utrpení této osoby nebo k výraznému snížení předpokládané délky jejího života“* (bod 183). To však není případ stěžovatele, jehož zdravotní stav je sice nepříznivý, ale kazašské zdravotnictví zajišťuje potřebnou gastroenterologickou a urologickou péči.

[11] V řízení tudíž nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. Kasační soud rovněž neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Krajský soud se neodchýlil od ustálené judikatury, ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo ovlivnit hmotněprávní postavení stěžovatele. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou dle § 104a s. ř. s.

[12] Nejvyšší správní soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, či usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto mu je soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2024

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu